

Remotekontrollens historie.

Af Ole Rasch

Kilde: Den Store Lortebog

I dag har alle remotekontrol til deres fjernsyn – faktisk regner man med, at der gennemsnit er 2 i hvert dansk hjem.

Remoten har som de fleste mekaniske opfindelser undergået mange mærkelige forandringer før den blev til det, vi kender i dag.

Ideen opstod selvfølgelig i USA for mere end 50 år siden, da elektronikfirmaet Zeniths direktør bad sine ingeniører om at opfinde et apparat, der kunne slå lyden fra – når reklamerne kom.

Første forsøg kom i 1950. Manden man tilskriver opfindelsen remoten, Dr. Robert Adler, havde med sit team fabrikeret en dims, som blev kaldt **Lazy Bones**. Den kunne tænde og slukke for fjernsynet, skifte kanal, og fjerne lyden. Men den havde én stor ulempe. Den var forbundet til fjernsynet med en ledning. Lazy Bones slog aldrig an, for de fleste husmødre brød sig ikke om ledningen fra fjernsynet til sofabordet – da mange snublede over den.

Andet forsøg kom 5 år senere. Nu hed Zeniths dims en **Flaschmaster**, og det var en slags rumpistol, som man pegede mod fjernsynet på. Hvert hjørne af fjernsynet var udstyret med fotoceller, som hver især kontrollerede en speciel funktion.

Men Flaschmasteren havde også mange problemer. For det første kunne folk aldrig huske, hvilket hjørne – der gjorde hvad, og for det andet blev fotocellerne aktiveret af en hvilken som helst stærk lysstråle, så når solen skinnede risikerede man, at fjernsynet skiftede kanaler på må og få, at lyden vilkårligt blev skruet op og ned, og at apparatet tændte og slukkede efter forgodtbefindende.

Tredje forsøg kom allerede året efter, i 1956. Zeniths kreative team var blevet bedt at lave en dims, der var lettere at benytte, som ikke havde ledning og som ikke forvirrede folk. Firmaets marketingsfolk udbad sig specifikt, at dimsen ikke måtte være batteridrevet. De var bange for, at folk troede den var gået i stykker, når batterierne blev flade - og derfor aldrig ville købe et Zenith-produkt igen.

Adler og hans team fandt på at bruge højfrekvente lydbølger til at justere fjernsynet med. Dimsen som blev kaldt **Space Commander**, blev konstrueret med fire små aluminiumsrør af forskellig længde, som udsendte forskellige lydbølger, når de blev ”slået på” med en knap. En Space Commander var ikke større end at man kunne have den i hånden, og den forblev standard i mange år – selvom den aldrig blev særlig populær. Fjernsyn med Space Commander var 30 % dyrere – og folk ville rejse sig - og gå hen til fjernsynet.

Resten af historien kender alle. Det var i begyndelsen af 80'erne, at priserne faldt drastisk, og teknologien udviklede sig. Der benyttedes nu infrarødt lys – og batterier er påkrævet.

Og husk: Når batterierne er flade, så hjælper det ikke at trykke hårdere på knapperne